

Felvidéki Híradó.

POLITIKAI HETILAP.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . . . 8 kor.
Fél évre 4
Negyed évre 2

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra czímezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők
Kiadóhivatal: A turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.

Hirdetések legutányosabbán, árszabály szerint.
Lapunk számára hirdetések — eredeti árában — minden bel- és külföldi hirdetői iroda elfogad.

Megjelen minden vasárnap.

A cseh beavatkozás a kritika világnál.

I.

Általános tudott dolog, hogy a magyar állameszme ellen törő nemzetiségi igazgatások tekintélyes, nagy részét külföldről szítják. Az oláhokat Románia támogatja, a szászokat a német birodalom szásza, a mi tótjainkat az oroszok, no meg a mi régi jó barátaink — a csehek, igazán bámulattal tölt el az a rendkívüli humanitás, az a mai világban csodaszamba menő kegyes jószág, amelylyel ezek a szomszédos népek a magyar korona területén élő nemzetiségek ügyeit szívőkön viselik. Minden nemzetnek annyi a maga baja is, annyi a saját háza előtt való söpörni valójában, hogy ideje is alig van pénzével és szellemi erejével, kifelé? tekinteni, csak e három nép tudja úgy beosztani ügyes bajos dolgát, hogy jut is, marad is. Bennünket, felvidékieket első sorban és különösen a napról napra megújuló cseh „partfogás” érdekel, mely a mindenféle beavatkozások beláthatatlan aknamunkái közé legújabbán a cellulose gyár föllállítását is programjába vette. Hát ezzel a túlságos jóakarattal akarok én e pár sorban foglalkozni, illetőleg törekedni fogok — őszintén megmondva — annak cél-talanságát és hiábavalóságát kimutatni.

Mit akar a cseh nép a mi magyar hazánkban élő becsteltes, derék — és ha még félre nem vezetett: magát magyarnak tartó tót népünkkel elérni?

Annai történelmi józanságot s ítéletet mindenkor feltételezek az intelligens cseh népről, hogy egy Szvatopluk-féle államnak alakításáról Ottokár cseh király hősi halála óta — kit Habsburgi Rudolf és Kún László oly teljesen megsemmisített — örök időkre lemondott. Magyarországból — legalább a cseh népek — egy talpalattnyi földet is kiszakítani jelenleg oly mesebeli tündéralom, mint nekünk Californiát meghódítani. Ezt a keresztülvihetetlen tervet tehát — ismétlem — nem tételtem, mert nem tételhettem föl a csehekről. — Mi lehet tehát az a megmagyarázhatatlan erő, az a titkos rügő és mágnus, mely őket a mi testvéreink „képzelt” veszedelmeiben s bajiában tette sarkalja s meg nem szűnő beavatkozásainak elfogadható okot, magyarázatot és alapot ad?

A fajrokonság és az ebből származó fajszeretet — felelne reá a leglaikusabb ember is. A fajszeretet...! Tehát igazi humanizmus, az emberi kebel legnemesebb vonása! Most már értem... illetőleg csak most nem értem már! Mert szép a humanizmus, dicső dolog, krisztusi erény, az emberi morál legmagasztosabb hajtása... de csak ott, a hol szükség van reá. Tiszta, elfogulatlan lélekkel kérdem: szüksége van e a mi derék tót lakóságunknak erre a fajszeretetről származó cseh humanizmusra, erre a cseh támogatásra? Egyszerű magyar ember vagyok, a ki immár 7 évet töltöttem el a Felvidéken s hitemre mondom, tágira nyílt szemekkel vizsgáltam mindég — nem bántam, ha saját fajom rovására találtam volna is valamit — hogy hol, miféle formában találok fel azt a sokat emlegetett elnyomást, azt a hallatlan zsarnokoskodást, a minek megváltására oly jobb ügyre érdemes buzgalommal siet a cseh nép! Szavamra mondom, sehol sem találtam! Hanem igen tapasztaltam, hogy ép úgy él a nép itt is, mint akár a hevesi, borsodi tiszta magyar nép; ép úgy meg van a maga kis, vagy nagyobb darab földje, mint annak; ép oly szabadon megmunkálhatja, be-

vetethi, learathatja, mint az; ép oly szabadon és háborítatlanul lakja háza-csokáját, mint az. ép oly szabadon járhat, kelhet, végezheti dolgát, mint az; ép úgy iskolázthatja gyermekét, férjhez adhatja leányát, imádkozhatik Istenéhez, mint az; ép úgy szolgálhat számára a bíróság igazságát, mint annak; ép úgy elviszi levelét a posta, vagy őt magát a vasút, mint azt; ép úgy három évig szolgálja királyát, hazáját az ő fia is, mint annak a fia, szóval épen olyan egyenlő jogokkal és kötelességekkel bíró fia ez is hazájának, mint amaz. — Hogyan és mily alakban lehet tehát itt elnyomatsórl, zsarnokoskodásról beszélni és hogyan és mily alakban van itt szükség a cseh nép atyai jó-ságára és támogatására!?

Szándékosan és öntudatosan hagytam leg-utoljára a csehbeavatkozás legfőbb célját: ellenaktióba lépni a magyar állam és társadalom magyarosító törekvésével szemben! Minden áron gátat akarnak vetni az egységes magyar nemzeti állam kiépítésének, egyszerűen, a mi tótjainkba is át akarják plántálni a csehek az ottthon, Ausztriában folytatott küzdelmök célját és programját: egyenjogúvá tétetni a nemzetiségi nyelvet a magyar nyelvvel. Épen ez az a kérdés, a melyhez egy-két felvilágosító szóval hozzá akarok járulni, illetőleg kimutatni, hogy a mi lehetséges és jogos Ausztriában, az lehetetlen és joggatlan Magyarországon.

Hazánkban a nemzetiségek szó nélkül beleegyeztek a magyar nyelv uralmának elismerésébe és miért? Mert nálunk a nemzetiségek sohasem alkottak és most sem alkotnak — kivéve Horvátországot — külön országot, külön tartományt. Mióta a honfoglalás befejeztetett, csak egy nemzet volt itt: a magyar. A cseh nép viszonyai, helyzete nem hasonlíthatók a mi tót népünkéhez, mert a cseh népek minden korban volt nemzeti öntudata, történelmi múltja és emléke, külön országot és államot alkotott s így az osztrák — németiséggel szemben jogosan törekedhetik a nyelvi dualizmusra. Hazánkban azonban — mióta magyar lakik e földön — sem a tót, sem az oláh, sem a német, szeb, vagy a rutén — nem képeztek történelmi államot, mindenkor határozottan a magyar faj külön uralkodott benne. A cseh nép nemcsak fényes és gazdag arisztokrátiát, de még királyokat is adott Ausztriának a mi nemzetiségeinknek mégcsak nemesség sem, volt soha, mert a magyar haza területén soha sem volt német, tót, vagy oláh — csak kizárólag magyar nemesség. Joggatlan tehát a csehek ama törekvése, hogy ausztriai programjukat ide is át akarják plántálni, mert nem számolnak és nem tesznek különbséget az ő saját történelmi helyzetük és alakulásuk és a mi tót népünk történelmi helyzete és alakulása között.

Párvy Endre.

Hazaforrás tót könyvek. Nagy elismerés illeti a Zólyom megyei intézőköt azért az elhatározásukért, hogy a tót nép részére hazafis irányú tanulmányos könyveknek kiadására vállalkoztak. Lapunkban már több ízben reá mutatunk arra a tolyantórt akna munkára, mely a tót túlzók részéről a népies irányú munkák kiadásával a nép lelkenek megemlékezésére folyik. Alkalmunk volt ilyenfelteket megtekinteni melyek mind halmazszenek olyan tanoktól a melyek alkalmasak arra, hogy a nép bizalmát minden irányban megingassák és arra ösztönözzék, hogy egyedüli jóakarójukat csupán csak a „nemzeti urak”-ban, már t. i. a tszámártoni tót korifeuszára bízassa. Ha a besztekerbenyáziak ennek ellensúlyosására indítják meg a jó tót könyvek sorozatát nemcsak elejét veszik annak, hogy a már Zólyomban is mozgó-lódó pánszláv törekvésnek termékeny talajra ne találjanak de szolgálatot teljesítenek az egész Felvidék magyarságának is, mert hathatósan támogatják az által abban a törek-

vésben, hogy a népet felvilágosítsa és azok karmaiból a kik ma fogva tartják kiszabadítsa. Minden esetre kívánatos, hogy azok a könyvek úgy nyelveztik mint tartalmukat illetőleg a nép nyelvhez alkalmazkodjanak mert különben nem érik el velük azt, hogy azokat a nép szeretettel és szívesen olvassa. Mindképen üdvözöljük a Zólyom megyeieket hazafias elhatározásukért.

A szocialisták és a tótok. Azok előtt a kik a felvidéki mozgalom iránt érdeklődnek nem ismeretlen a szocialistáknak az a törekvés, hogy akciójukat a tótok körében megindítsák. Az az, hogy nekik teljesen mindegy, hogy kivel, mikor és mit, a földgoc csak az, hogy a nagy tót eszmének legyen belőle haszna. Abból az alkalomból, hogy most Budapesten a „Hlas Lidu” megjelent azt az új lapot többen úgy tekintették, hogy a néppárt meg a tótok közös akciójának lesz a közlönye. Ezt azonban az *Alkotmány* határozatlan megzárta. Nos ezt magunk sem hiheltük el mert a „Hlas Lidu” már első számaiban is neki meg a kaputos embereknek különösen a papoknak meg tanfőknak és a néppártiak ugyancsak megköszönmék, ha ugyan ezzel akarja támogatásra sietni. Bizonyosra vehetjük, hogy a szocialisták akarnak ezen a réven hódítani a tótok között a mire szép kilátásai lehetnek is mert például Budapesten is a hol sok ezer tót munkás dolgozik állandóan, teljesen gondozatlanul vannak ezek az emberek. Senki sem gondolt velük, hogy kikkel érintkeznek, mily szemlet vesznek magukba és mit visznek haza falujukba. Az új tót lapnak az a célja, hogy a tótok között a szocialista eszméket hirdesse és ezeknek közöttük minél több hívet szerezzen. Mindenesre nagy figyelemmel fogjuk kísérni ennek az új lapnak a törekvéseit és kellő időben figyelmeztetjük majd az illetékes köröket, hogy mikor érkezik el az ideje annak, hogy reá tegyék kezüket. Hogy a Hlas Lidu nem a tót nép javát akarja, hanem pénzéni szeretne a tót nép fillérből azt már most is konstátálni lehet.

Buvódít játszanak a tót túlzók lapjai olvasó közönségükkel. A világrét meg nem írának bizonyos eseményeket, ellenben más, p. afrikai dolgokkál annyit foglalkoztatják türelmes olvasóikat, hogy nem volna esoda, ha a t. túlzók mind egy szálát itt hagyának bennünk, hogy a bitroknak segítségül menjenek. Így például csak eldugva egy sorban emlekeztek meg az orosz oktatásügyi miniszter és most a belligyminiszter meggolyósított, de már a másik két legutóbbi merénylőre, a dél-oroszországi parasztlázadással, melyet a katonaság iszonyú sok vére fojtott, valamint a pultavai kormányzóságban sörbenes müködő stáriumról melyen halgtának: ellenben nagy fennen dísekednek azzal, hogy az orosz fővárosban néhány ezer lengyel él, azt akarván ezzel elhitetni, hogy a lengyelek kibékültek az oroszszal, holott épp az íment Lengyelország fővárosában felszáz egyetemi tanult tanarótt elszaktak a lengyel önkálló mivelődésé ápolásáért és ugyanott több orosz táborokot behúrtözték több millió rubel ellikszásaiáért. Az írás szavai szerint csak az isten lát a vesék melyére és így mi nem tudhatjuk, mi legyen az oka annak hogy a tót túlzók lapjai megfosztják olvasóikat attól a gyönyörűségtől, miként lehessen párhuzamot vonni egytől az oroszországi gyönyögtől, másfelől az „elnyomott német” számalas sorsa között. Mégis azt véljük, hogy annak a melységes hallgatásnak az oka egyszerűbb, az ugyanis, hogy maguk, túlzókön ürvendek legjobban annak a rettenetes elnyomatsának, melyben a magyar állam őket részésti s melynek kínjai képezett a tót nemzetiségi képviselők szabadon sértegethetik a magyart ennek a magyar országának törvényhozásában. Azért haragudtak meg annyira Olav L. képviselőre, midőn az a föntemített sértegetés odaállított: „vándoroljanak ki Oroszországba, még pákszust is adunk ingyen!”

A tót nyelv hivatalos használatáról írunk még mindig a tót túlzók lapjai és amidőn Kollár, Ruszák s Veszelyosky nemzetiségi képviselők ez tlyben az ország törvényhozásában megkezdőztattott kirohadásait agyba-főbe dicsérik, nem mulasztják el önmagukat is derite-borura magasztalni, mint akik a szóban lévő követelést jóval amazok előtt és jóval avatottabban hangoztatták. Ezt mi is teljes készséggel elismerjük meg mertoldjuk azzal, hogy a tót nemzetiségi lapok sokkál óvatossabban és tapintatosabban fejtették azt a kérdést, mert hát őik tisztelik a törvényt, illetőleg számolnak az államigyezzessel, azonfoll van annyi stíni, valójuk, hogy belássák, miként a magyar nemzetölt engedményeket nem várhatnak, ha államoktól s államfentartó hivatottságában sértek vagy ösárolják. Akítölt szívességet vár s kér az ember, azt nem fogja előzőleg

fejbe kollintani. Ebből világosan kitétnék, hogy a tót nyelvök lapjai nincsenek egészen megelégedésre képviselők szereplésével. Másfelől azonban ezek a lapok azokban is nyilatkozatoknak tesznek, melyek éppen az említett követelek alapját döntik meg. Ilyen az a megjegyzés, hogy nincsenek ugyan most tót tanylevél iskolakönyvek, de majd csinálnak, ha a magyar állam ily nyelvi iskolákat engedelmel. A másik észrevétel, illetőleg mentegőzés az, hogy nincs ugyan közigazgatási, magánjogi s büntetőjogi tót nomenklatura, vagyis ilyen szakféléseknél tót nyelven megállapított s egyöntetű, tehát mindenki előtt érthető gyűjténye sem emlegetnek, hanem gyakorlatban, hanem majd ezt is megkövetelik, összeferenczik, mihelyt a hatóságoknál s bíróságoknál a tót nyelv hivatalos használatára be lesz hozva. Ez az önállóság, amilyen szegénység bizonyítványát önmagában, éppen oly nyomás érvét szolgáltat arra, hogy a tót nyelv hivatalos használata nemcsak korai volna, de teljességgel lehetetlen, mert lektüzdeltetellen akadályokba ütközik. *Ami nincs*, ami nem létezik — már pedig a tülözök saját bevallása szerint tót szaknomenklatura csak a jövő zenéje volna — *az nem is lehet behozni*. Sem a tanuló ifúságot az iskolában, sem a jogkereső polgárt a hatóságok előtt nem szabad nyelvtani kísérletezés tárgyává tenni és szófaragásokkal a jog s vagyonbiztonságot kockáztatni, különösen akkor, amidőn több, mint egy felszázad gyakorlatla amellett bizonyít, hogy nyelveket a főbőnjáró érdekeket az állam hivatalos nyelve mindenképpen biztosítja. Ha pedig a töt tülözök azt hiszik, hogy csak vagy orosz nyelvűl vajmi könnyen átveszik azt a nomenklaturát, ezzel bizony csak a eseli s orosz nyelv hivatalos alkalmazhatóságát bizonyítják, de korántsem a töt nyelv hivatalos használhatóságát. Már pedig a mi töt ajku néptünk nem is értenék meg idegen nyelvi szakfélézéseket, de nem is akar a eseli vagy orosz idegen fajba olvadni, amint a magyar állam sem nyújthat ahhoz segédkezt, hogy ily módon töt ajku polgárait akár eleresztésük, akár elorosztásuk. Van ugyan a törvényeknek töt fordítása is, ámde ez is sokfelől hasonló hibában szenved, sőt ott oly bizonylatlan s ingatag a szakszert kifejezések állottatése, és oly elentmondó s eltérő a használatuk, hogy még töt írők sem tudnak rajtuk eligazodni, annál kevésbé maga a nép, mely ily forogtat azokat, mint Sibylla könyveit, amelyeket tudvalevőleg senki sem értett meg. Egyéb-eket ismeretek, hogy űzambel S. dr.-nak csak most sikerült egy töt nyelvűszótárt összeállítani, mely a nép ajkán lévő szókincset igyekszik megörögzíteni. Ettől azonban a hivatalos ügykezelésben szükséges terminusok megállapítása oly messze esik, hogy ez csak vajmi bizonyítottok szolgáltat arról, hogy amit a töt tülözök oly nagy garral követelnek, az merőben kivihetetlen.

Türözmegeye gazdáihoz.

Tirol.-Szt.-Johann, 1902. május hó 6.

Nagy sajnálatomra a Türözmegeye gazdasági egyesület működni megszűnt, vagy legalább nem ad életjelet magáról s vele együtt azon tötözény is megszűnt, melynek útján a gazdaközösségek érintkezhetek s melynek segítségével a megeye birtokosaival s kiszáráival szorosabb kapcsolatba jöhetnek s velük együttesen működhetnek. Ha tehát ezen közönséghez egy pár őszinte szót intézni hajlok, kénytelen vagyok a tekintetes Szekszertőt jöjndulattat igénybe venni s kérem alábbi sorokat becses lapjába felvenni.

Az idén is mint minden esztendőben ki lettem küldve a magas kormány által, hogy a kerületem részére szükséges pingauzi tenyész bikákat eredeti hazájukban összevásároljam és kerületemben kiosztjam. Fájdalom az idén is kénytelen vagyok 130 darabnál többet külföldre vásárolni, hogy a közönségek el tudjam látni a szükséges és megfelelő apaállatokkal. „Fájdalom,” mondom és pedig azért, mert bizony szomorú dolog, hogy annyi pénzt a külföldre vagyonk kénytelenek odajárandékozni, midőn csak egy kis jóakarattal mellett a gazlaközönség részéről, azt mind ilyen hagyhatók. Midőn azt írom, első — sorban Türözmegeye gondolkodni — azon megeyre, mely a felvidéki megeyek közt állattenyészes dolgában most első helyen áll és mely ép ez oknál fogva nemcsak hivatalos volna, de a melynek legelőbb kiáltása lehetne arra, hogy azon 50.000—70.000 koronát, melyet eddig külföldre vagyonk vinni kénytelen, ott a megeye gazdaközösségnek zsebébe juttassam. Igaz, hogy már az idén is szépszámú bikát — 84 darabot — tudtam Türözmegeyében vásárolni, de ez a megeye tehénállományához aránytalan mind nem elég. Ha a bika nevelésre nagyobb gondot fordítanának a gazdák, nem 80 hanem 200—300 darabot adhatnának el minden esztendőben. Igaz, hogy valamely gondosabban kellene azokat — így nagy átlagban szólva — nevelni s gondozni mint eddig. Remélhetőleg jobb esztendő is ad majd az Uristen mint az emulmat. Tehát fel gazdák! Ragadják meg a most kínálkozó alkalmat gyorsan, mielőtt más megeye benntökkel megelőznie, mert ha az elsőbbség és a hír egyszer megevan, azt már nehéz lesz kiragadni másnak a kezéből. Ezen azt elérésére okvetlenül szükséges volna azonban, hogy először több tisztavérti bikát neveljenek és másodsor hogy a megeveket szélszerűbben és szakszerűbben neveljék.

Hogy mindez lehetséges legyen első sorban még tisztavérti teheneket, tszöket kellene beszerezni és épen ezeknek beszerzésére az idej ngyar nagyon alkalmas volna, mert itt sok volt a takarmány s így aránylag olcsó a marha. Amint az árak most állanak, 120—140 forintért elsőrendű, vagy testül 2—2 és fél éves tszöket lehet vásárolni egy szepember körül. Álljanak össze a gazdák: írjon minden gazda, ki ily tszöket óhajt, nyilatkozatot, melynek értelmében kötelezi magát annyiszor annyi darab átvetelésre: ezen nyilatkozatot aláírja 2 jöt-

álló, esetleg a gazdasági egyesület elvállalná ezen jötállást. A nyilatkozatot azután elküldik az állattenyésztési felügyelőséghez, mely a többi szükséges lépéseket megteszi.

A másik dolog a bikaborjuk czélszerűbb felnevelése. Ez már nem megy oly egyszerűen.

A legtöbb gazda jelenleg azon nagy hibát követi el, hogy a borjukat az istállóban neveli fel, ezt pedig tenni nem szabad, mert így gyöngye szervezett, gyöngye esztendő és hibás testalkotás állatot kapunk minden körülmenyek közt. Hasítson ki minden bikaborju tulajdonos valahol házához közel 300—400 [ ] ölet, kerítse azt körül s hajtsa ki oda a borju, ha jó idő van egész napra. Biztos lehet mindenki, hogy ezen pár hold „el-pazarolt” föld többet fog neki hozni, mintha első rendű buza termelt volna rajta. Használják ki végre jobban azon gyönyörű és kitűnő helyelegeket, melyek a megeyében vannak, mert helyi marha csak hegyeken nő fel egy, a melynek lennie kell, előfeltételé nekí a hegyi levegő. Végre, ne sajnálja senki a borjútól a takarmányt, főleg a zabot. Zabot neki a mennyi csak beletér s ezt főleg fiatal korban elválasztás alatt és után kell bőven juttatni. Még egyszer hangsúlyoztam tehát, hogy előre türözök gazdák törökedenek megtartani az elsősegét és legyenek rajta, hogy ne kelljen már, sokáig a külföldhöz fordulunk újabb beszerzésekért. Ez teljesen a türözök gaztlaktól függ, ők tehetnek róla.

Ébner Jenő.

A vriezkói kivándorlók

A mint tudva van, Vriezkó község nyelvére, erkölcsére és szokásaira nézve sajátságos régi német telepítvény, melynek lakosaira az újabb kor kultur-vivimányai nagyon nehezen tapadnak. Bebizonyított tény azonban, hogy lakosai országszerte, mint ügyes, kitartó és pártatlan szorgalmu munkások ismeretesek, kik nem csak a legközelebbi vidéken, nemcsak a szomszédos vármegyékben, hanem szerte szegél az egész országban, mint mezőgazdasági munkások és napszámosok nem irtózá semmiféle nehéz munkától, keresik meg a mindennapi kenyerüket. Ezen község határát, mely 6000 kataszteri holdat tesz ki, nem az eke szántja, hanem kapával teszik a hegygerincek oldalait termésre alkalmas olyképen, hogy hátli korokban hordják fel a trágyát, csakhogy akkor is silány zabon és burgonyán kívül egyebet termelni nem képesek. A község lakóinak száma pedig már 2200-at túllépték s ily körülmenyek között az inség, a szükséges igen gyakori és igen nagyfokú s nem esoda, ha őket a kivándorlásra készíti, mely már két év óta folyik s a mai napig 80—100 emberre becsülhető azok száma, kik mostoha szülőföldjükhöz való ragaszkodásuk daczára, Amerikában keresik boldogulásukat.

A két év óta szerzett tapasztalat pedig azt engedli következtetni, hogy boldogulások kutatásában nem esá-
lódhat, mert egy apa a ki 16 éves fával két év óta Amerikában van már 3000 koronát küldött haza és másoktól is sok ezer korona érkezett már községünkbe. A kivándorlást ilyen szempontokból itélve nem volna szabad kárhözottatni, mert hiszen kikí ott keresi saját boldogulását, a hol megtalálja.

Van azonban ezen kivándorlóknak sokkal nyomtatékosabb árny oldala, melyen ha segítve nem lesz, hazánkra nézve veszedelmessé is válhatik.

A nagy baj ugyanis az, hogy a kivándorlásra esá-
bitó esek ügyönkök kijátszák a törvényünket és téves s hazánkat fenyegető tanokkal látják el a haláljukba került jámbor és könnyen hívő embereinket. Hogy ezt minél könnyebben és sikeresebben teltessék, pompásan vannak szervezve s az Ozean tóli útra indított honfiainkat az amerikai töt és esek agítatorok kezeibe utasítják, kik folytatólag nekik kedveskedve, támogatásukat igérve védik, de egyszerűsind politikailag preparáló szárnyaik alá veszik s rövid idő múlva látjuk, hogy a legbizonyosab magyar honfiaink a töt-esek eszmék szolgálatába állottak.

Persze nekünk mindez csak akkor jut tudomásunkra a midőn a kivándorlók egyiké vagy másika visszajön s mi őt, mint vizitort honfitársunkat üdvözölni akarjuk, ő pedig a régi viszonyt felvedve, konyanyekel dicősi, mert hiszen ő gondoskodott róla, ő küldte meg-takarított dollárjait a „Tatra” bankba és ő látta el őt tanácsokkal, hogy haza érkezze az ott szerzett pénzen a bukott országoszági kereskedők birtokait, — melyekből Lazában és Znióvárarján elég van — vásárolják meg, mert számunkra biztosítva csak úgy tudják őket. Ezen állítomat a tények bizonyítják, amennyiben Amerikából visszaérkezett vriezkói lakos már vásárolt Lazában egy ilyen birtokot.

Nem ok nélküli tehát a panasz, hogy amerikai honfitársaink semmiféle állami gondozásban nem részesülnek, magyar vezető embereik minenek is így akarva nem akarva hazánk elcsenegetésébe kezelve kerülve, ránk nézve elvesznek. Ebben az irányban tehát tenni és gyorsan kell eszedelnie, annál is inkább, mert a kivándorlás az ország minden részéből napról-napra nagyobb mérvet kezd ölteni s attól lehet tartani, hogyha gondoskodás nem történik a tengeren túl tartozkó honfitársaink hazafias szellemének és érzésének ébrentartására, hogy azok az eszmék, a melyek a megeye esek egy kis töredéknek képezik részeségét, terjedni fognak még pedig oly mértékben, hogy azokkal itthon már nehéz lesz számolni.

De teljesen absurdum is, hogy még itthon vagy gondalról még nélkül adoztatott árán is töreksszünk a már megtévedeltekkel jobb úra téríteni illetve őket hazafias gondozásban részesíteni, addig azt a népet mely mindig igaz ragaszkodással viseltette a magyar állam-
munkálkodó adoztatott árán is töreksszünk a már megtévedeltekkel odabotva az esek molnának.

A magyar társadalomnak, a kormányunk első rendű kötelessége, hogy a kivándorlók ügyét megbízottakkal ellenőrzésére és őket mindenképpen együtt tartassa a hazafias szellemben és érzésben,

Zvada Antal.

HIREINK.

— **Az új kereskedelemügyi miniszter.** dr. Láng Lajost egyetemi tanárt v. b. t. t. a eszaai kerület országos képviselőjét Ö Felsőge kereskedelemügyi m. kir. miniszterre nevezte ki. Nem tudatunk az új miniszter érdemeit először, de örömtűnknek árunk kifejezést a filóit, hogy egyik felvidéki képviselőt eddig ezen kitüntetés, azt reméljük, hogy képviselői minőségében alkalma lévén viszonyainkkal, törökvisztonkkel és kizöldemlőkkel megismerkedni egyik érő támogatást nyertünk benne arra, hogy a magyarság figyelmét nagyobb mértékben irányítsuk a felvidéki áldatlan viszonyok felé.

— **A polgári iskolai tanárok** tisztelőre rendezett összejövetel váratlanul nemcsak fenyésen sikerült, de az egész estén oly fesztelen kedélyesség is uralkodott a melyhez hasonló mulatságra nem is emlékezünk. Az estélyen részt vettek a helybeli tanterfiek feleségeikkel és családtagjaikkal egyetemben, megjelent ott Berecz Gyula kir. tanfelügyelő is nevével. A tisztán tanterfiekből álló társaságok kedves meglepetés is érte. Reithly Vladimir tanár az egész gyűlésnek és mulatságnak buzgó és fáradhatlan rendezője nem sajnálta a társaságot és szép programmal is kedveskedett a vendégeknek. A kedélyesen elköltött vacsora alatt előbb Boldis Ignác a rendező bizottság nevében üdvözölte a vendégeket majd Berecz Gyula kir. tanfelügyelő emelte polárát az idősregezt polgári iskolai tanároknak huzbatványt őket arról, hogy nálunk mindig szívesen látott vendégek a felvidéki polg. iskolai tanárok mert ismerjük nemcsak az iskolában de a társadalmi életben kifejtett hasznos és hazafias munkásságukat is. Majd Rissányi József felső kereskedelmi iskolai igazgató az egyesület elnöke Berecz Gyula kir. tanfelügyelőt köszöntötte föl, Boldy Sándor igazgató Boldis Ignác igazgatót, — Glost Ferenc tanár pedig a néket ültette. Es még talán tovább folyt volna a köszöntők árja, ha a figyelmű föl nem gördült és meg nem jelenik a színen Lehotzky Anna és egy kedves mulatogal meg nem hódítja a társaságot; majd Boldis Ignác művészi kísérlete mellett Rissányi József igazgató adott elő néhány szép magyar dalt. A program befejező része volt „A medve” című egy felvonás vígjáték a melyben Sparafat Fanny, Reithly Vladimir és Koschitzky Rezső remekeltek. Ugy ok, mint a többi szereplők aratka is tapost bőségen. Végre tánczra perült a társaság és járt a késő reggeli órákig, bizonyosság annak, hogy tanáraink nemcsak mások számára tudnak rendezni mulatságokat, előadásokat stb. stb. de tudják azt élvezni maguk is. Másnap délutánt tisztelettel az egyesület nevében Rissányi József elnök, Boldy Sándor igazgató és Sándor István tanárból állott küldetés a kir. tanfelügyelőnél és egyben meghívta az egyesület közgyűlésére. Délutánt 10 órakor Rissányi József elnök tartalmas beszéddel nyitotta meg a közgyűlést, a mely beszéd felültele a polgári iskolai reform mozgalma óta felmerült eszméket. Kiatartásra és további munkára serkentette az egyesület tagjait. Az általános helyesléssel és tetszéssel fogadott beszéd után Hajts Béla tanár a polgári iskolai felügyelőtől érkezett a melyhez hozzá-szállott Bácsányi, Reithly tanárok és Berecz tanfelügyelő. A torna tanítást Orbán Nándor tanár. A rajkötéses köréből pedig Sándor István tanár tartottak helyesléssel fogadott tanulásos értekezést. A tanárok nagyobb része kellemes emlékekkel eltelve a délutáni gyorsvonattal távozott el.

— **Személyi hír.** Berő Révay Gyula orsz. gyűlési képviselő a Vörös kereszt egyesület közgyűlésén igazgató-választmányi taggá választották meg.

— **A türözök négyölet** tegnapi mulatsága és vele fűszekötött mikedvölbi eloadás az előlekből következtetve fenyésnek ígerkezett. Lelelyásáról jövő számunkban emlékezünk meg.

— **Cseréy Emil Breznóbányán.** Már hónapok óta erősen tartotta magát a hír, hogy Cseréy Emil türöz-szent-mártoni esperes plébános a breznóbányai plébános állásra kíván átmenni. A választás tényleg Cseréy Emilre esett és így el lehettük készülni arra, hogy rövid idő alatt elveszüljék ezt a minden ízében hazafias lelkiellét művelt derék papot. Éza a hír nemcsak Türöz-Szt.-Mártonban de az egész vármegye területén leverő latást gyakorolt mert Cseréy nemcsak mint kiváló papot, de mint a magyar társadalomnak is egyik kiváló tagját sokan tisztelik és hazafias munkásságáért nagyra becsülik. Tavaszát tehát, ha ez tényleg bekövetkeznék, öszintén sajnálók.

— **Közgazgatási bizottság.** Türözvármegye közgazgatási bizottsága holnap május hó 12-én rendes havi ülést tart.

— **Ivánka Oszkár** orsz. képviselő a mult hét folyamán Znióvárarján járt az ott létesített fogyasztási szövetkezet ügyében. Mint értesült a magyar társadalom tagjai egyértelműleg úgy nyilatkoztak, hogy Znióvárarján a mai viszonyok között nem helyeslik a szövetkezetek létesítését még pedig tisztán politikai szempontokból nem, egyrészt mert attól lehet tartani, hogy a töt tülözök befolyását nevelni, másrészt azért sem, mert az ottani kereskedők ellen semmi panasz sincs de különben is van oly verseny közöttük a mi a monopolizálást mind nem lehetetlenül teszi. Mint lapunk más helyén közöljük a znióvárarjai szövetkezet megalakult. Hogy a központ mely arányú támogatásban fogja részesíteni ezt a szövetkezetet az nagy részt attól függ, hogy Ivánka Oszkár képviselő milyen impressióval távozott Znióvárarjáról a hol különben minden orotulag információkat megad.

— **Siketnők Turócban.** F. hó 19-én pünkösd másnapján délután 6 órakor az állami iskolák helyiségében érdekes előadásnak lehetnek tanúi az érdeklődők. Heresztli Kálmán és Várdi Zsigmond budapesti siketnők intézeti tanárok négy siketnők növendékkel bemutatják a siketnők oktatásának módszerét és azokat az eredményeket, a melyeket azzal elérni lehet. Az előadásra külön meghívók nem adatnak ki; megjelen-
hetik azonban minélkik, a ki ezen humanus intézmény iránt érdeklődik. Belépési díj nem lesz. Mellegen ajánljuk közönségünknek különösen pedig tanárainknak és tanítványainknak, hogy ezt a kedvező alkalmat ne mulasztják el és ismerkedjenek meg azzal a felkissével a melyvel nemcsak emberbarátok ezeknek a szerencsétleneknek sorsát enyhíteni পারhatnak.

— **Tíz éves jubileum.** A miskolci magy. kir. államasvati üzemeltetésére a múlt héten tünneplő 10 éves fennállásának évfordulóját. Ebből az alkalomból Gúrgy László üzemeltető volt az ünnepség központja ki az üzemeltetésének keletkezése óta főnöke. A rutkai állomást Olaszvgy Gyula állomás főnök képviselője az ünnepléyen.

— **Strájkoló kőművesről legények.** Azok a jókedvű fekete legények is, a kik a háztököknél, kéményeknél olykor oly vidáman kakukkolnak, tűzész esetén pedig halálmegevetéssel mennek meg a mások holmiját, engolyve a korszellennel, strájkolók kezdenek. A turóczi kőművesről ségdek az elhunyt helyen valómi keresztelőt meg bérfelemlés megtagadása miatt összedőlőbbözött gazdajúkban s menten kimondták a strájkot, aminek hogy nagyobb súlyt adjanak, a vacsoránál használt edényeket törték, zúzták össze, s ezt perze egy nagyobb itóka hatása alatt tehettek, mert hát a mesterségük száraz, poros mesterség s megkívánja a torok gondos ápolását, ültégetést. . . . Másnap azján a fűszelgárból elé került a vitás ügy s vége az lett, hogy négyet rögtön előcsodátott köztőlök, három pedig megmaradt s jó időre letett a strájk eszméjéről.

— **Halálozás.** A múlt héten esztörtökön temették el Stubnyafürdőn Pfleger Ernő báró Révay Ferencnek egykori főérdezt. A boldogult Bécsben halt meg, hol gyomorjártó operáltatta. A holtestet onnan szállították Stubnyafürdőre és helyezték nyugalomra a közeli és távolabbi viték nagy részvéte mellett.

— **Tanító gyűlés.** A Turócvarmegyei általános tanító egylet szent mártón—bláncizai járásköze f. evi május hó 15-én Bellán tartja meg ez évi gyűlést. Ennek tárgyszorozata a következő 1. A megnyitás. 2. A gyűlés jegyzőjének megválasztása. 3. A múlt gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása s hitelesítése. 4. Gyakorlati tanítás III. oszt. számtani tananyagából. Tartja: Stollmann. Margit bellai tanító. 5. Miért sikertelen a népiszkola működése a magyar nyelv elsajátításában s miképen segíthető e bajon? Értekezik: Brix Sándor rutkai áll. tanító. 6. Ifjúsági egyesületekről. Értekezik: Adam Janos tárni áll. tanító. 7. Indítványok. 8. A jövő közzgyűlés helyének megállapítása.

— **Az adó kivető bizottság.** Mely már hetek óta működik Csergy Emil esperes elnöksége alatt mint halljuk csak e hó vége felé végzi be munkáját.

— **Fogyasztási szövetkezet.** Znióvaralján április 18-án alakult meg a fogyasztási szövetkezet circa 21,000 korona alaptőkével. Működését a következő igazgató vezetése alatt fogja megkezdeni: Tatár János, Szmetana József, dr. Hilmer István ügyvéd, Steklács József, Volkó Gábor, Zachar Ferenc és Zachar Szaniszló építész. Az igazgatóságot Benisek Imre esperes plébános, Matuskovich Mihály földbírtokos, Onuch János földbírtokos, Martineze János földműves, Pozszegy József földműves, Volkó József házalo kereskedő, Volkó János kirgőzgyő, Habrda György házalo kereskedő, Fekszes József plébános, Jelez János házt., Csivkóta Mátyás, Jumasz János, Szacsun Mátyás földműves és Horieska Ignác házalo kereskedőből álló felügyelő-bizottság fogja ellenőrizni. A „neceplát és vidéke fogyasztási és értekesítő szövetkezet” 121 taggal és 366 üzletdíszszel alakult meg. A közzgyűlés igazgatókál megválasztotta: Komora János plébános, Szápká Pál, Groszmann András bírtokos, Józsa László szeszgyárvéztelő, id. Komora János nyug. kincstári főérdezt tagokat: a felügyelő-bizottság tisztjét pedig Dlabik Alajos gazdasztisz, Reindl István kirgőzgyő, Nemesek János tanító, Rutkowszky János mérésáros, Boronyik Ferenc rüzmléves, Szakbrna Máté k. bírtokos, Kovácsik Pál k. bírtokos, Blamszjak András k. bírtokos és Grajezár János k. bírtokos vállalták magukra.

— **Fajdkakas vadászat.** Nálunk valamivel később ugyan, de itt is beköszöntött a legizgatóbb és a legerdekesebb vadászat, a fajdkakas vadászata. Ennek a szenvedélynek hódolnak most nálunk Hórsz István főerdőtanácsos, Madarász Imre minisztr. osztálytanácsos és Szalay Ernő főérdezt mindnyájan Budapestről, a kik a znióvaraljai erdőszegekben lesik a fajd kakast. A vadászat eredményéről még nem kaptunk hírt.

— **Száz millió Ruttkán.** Még kimondani is sok. Pedig f. hó 8-án este a rutkai pályaudvaron jó ideig 100 milliót érő értékpapír hevert egy szalon kosiban. Mert hiába a 100 millió még ha papirus is, nagy tr és annak számközei dukál. A dolog magyarázata pedig az, hogy a pénzügyminiszter 100 milliónyi érték papíri küldött Berlinbe a konvertálás lebonyolítására, az értékpapírokat egy szalon kosiba helyezték el, több hivatalnokkál egyetemben mert hát az úrnak kisérő is kell.

— **Gyermek betegségek.** Briesztján és Budison a gyermekek között nagy mérvű torokgyík van előterjedve. Divékén pedig a kanyaró oly tömegesen lépett föl, hogy e miatt az iskolát bizonytalan időre be kellett zárni.

— **Elgázolta a vonat.** Borzabnus látványának voltak tanúi azok, a kik hétfőn reggel a személy vonattal indultak el Rutkáról. Priekopa közleében a 213. sz. örháznál Olsz Mária turányi szülletési kis eszlő leány

a ki gazdájának Kollár váltóernök kis eszlőjét kergette a vágányokról oly szerencsétlenül került a vágányok közé, hogy a mozdonyvezető már nem volt képes föltartani a vonatot. A szerencsétlen kis leányt a mozdony oly erővel lökte meg, hogy azonnal kiszenvedett. A moegított vizsgálat kiderítette, hogy a kis leány maga volt okozója szerencsétlenségének.

— **Ebner Jenő** beszercebányai állattenyésztési felügyelő már közelményére különösen is felhívjuk gazda közönségünk figyelmét. Ebner Jenő jelenleg is Tirolban van és folytatja bevásárlásait melyeket a pinzgauvi fajmarha szaporítása végett a kormány megbízásából eszközöl.

— **Tüz.** Csütörtökön éjjel Szlovában Bakos odaváló lakosnak este gyigyulladt. Csakhamar a szomszédok esztörtök is tüzet fogtak, úgy hogy 3 esztörtök a lángok martaléka. A szomszédos lakóházakat sikerült megmenteni, mert a szlováni és znióvaraljai tűzoltóság gyorsan a vérs helyére sietett és a tüzet lokalizálta.

— **Postai tudnivalók.** A kereskedelemügyi magy. kir. miniszter rendelte értelmében a régi 4 filléres levelezőlapok folyó év április végével érvényüket veszítik. A kir. posta- (távirda-) hivatalok az új levelezőlapokat folyó év május hó 1-től kezdve meg egy filléres pótléggel ellátva sem fogadják el szállításra, illetve csak 1 fillér erejéig bérmenté sítettek vesznek, s emellett tovább 1 fillér pótléggel értékenek behasznításával megerheltek azokat 8 fillér portóval. Folyó hó végéig a 4 filléres levelező lapokat a posta- (távirda-) hivatalok új értékegyekkel teljes értékben a közönségétől bevalthatják, május vége után pedig már beváltásra sem fogadják el. A régi kiadású 1 filléres postautalványlapok érvényességé azonban folyó év június hó végéig meglétt hosszabbítja. A kir. posta-hivatalok tehát addig az új lapra iri utalványokat, ha 1 filléres pótléggel el vannak látva előadóják. Június 1-től fogva azonban ezek az utalványlapok sem feladásra, sem beváltásra már nem fogadhatók el.

— **Bajt** jelentenek nekik Tótrónáról, a hol Lehoczky Simon ottani lakosnak egyik lovát, a mely taksokörös volt, állapotvisi rendelőre el kellett pusztítani. A veszedelmes ragály továbbterjedésének megakadályoztatása végett a kello intézkedések megtörténtek.

— **Vásár.** A múlt heti marha vásár nagyon előtört, sok ökröt más vármegyéből vitték, de a rossz időjárás miatt az árak nagyon nyomottak.

— **A Felvidéki Sajtóiroda** és utána a budapesti lapok közül is többen most tesznek említést arról a postai afféról a mely itt előzött jó 3 szoval három hónap előtt játszódtólök le és a melyről lapunkban annak idején bősegesen megemlékeztünk. Minthogy pedig az az ügy már itt ismeretes, csak arra figyelmeltetjük a magunk közönségét, hogy a mit a budapesti lapokban most olvasnak az az eset azonos azzal a melyről annak idején már hírt adtunk. Nem új dolog.

— **Az időjárás** még mindig sok kívánni valót hagy hátra. Jőcsán esett ugyan, de a hideg egyre tart. Liptóhból havazást jelent tudósított, — de azért a vetések szépen fejlődnek, a kerti vetemények is. A fagy ott nem tett kárt. — Felső-Turócban oly erős fagy volt, hogy szabadban álló edényekben jégérték képződött. Már csak talán a fagyos szentek eltakarodása után remélhető valamivel enyhébb idő s a kályhák nyugalmra helyezése, a melyek már temérdek fát, szentel fogyasztottak el októker óta.

— **Loppás.** Zsámokbréten kedden éjjel több házban loppás történt, a mi a lakosságot megfélemlítette. Ugyan-
csak apróságokról van szó de azért az otvasság kívánatos.

— **Baleset Ruttkán.** A hol oly nagy forgalom van mint Ruttkán a vasút állomásokon, ott sajnos, de gyakrabban előfordul valamelyes baleset. Leginkább ki vannak téve a veszedelemnek a szegény kocsitólök a kik a kocsik össze- és szét kapcsolását is végzik. Ilyen munka közben érte a szerencsétlenség Molnár Sándor fitzes abonyi szülletési kocsistólök a ki oly végtelenen juttott két kocsit köztökje közé, hogy azonnal halva maradt. Temetése vasárnap délután ment végre nagy részvét mellett.

— **Uránia sorsjáték.** A fővárosi lapok méltánlyással emlegetik az Uránia Magyar Tudományos Egyesület sorsjátékát, melyről egy, lapunkhoz a mai postával érkezett fizet tájékoztat bennünket. Az ügyes kis fizetőből magunk is meggyőződünk, hogy az Uránia-sorsjáték csakugyan szolid, minden pártólásra érdemes vállalkozás, mely más tárgy sorsjátékoktól annyiban is különbözik, hogy kizárólag művészi becsü nyeményeket sorol ki a sorsjegy-vásárlók közt s ez által a laza képzőművészeti és művészi part is segíti, mikor az Egyesület tudományos céljait szolgálja. Maga a fizet is közöl sikerült reprodukciókat Lotz Károly, Nagy Zsigmond, Deák Ebner Lajos, Magyar-Mannheimer Gusztáv, Réthi Lajos, Jantyk Mátyás, Zomlenyi Tivadar Kézdi-Kovács László, és Kernekost Károly egy-egy nyeményének saját eredeti festményéről. E nevök hazai festőművésztünk legjobb nevei közt tartoznak s nem kevésbé jó hangzanak a többi nyeménytárgy alkotói (Strobl Alajos, Zala György, Fadrusz János, Bruck Miksa, Istvánffy Gyula, Pürgy Gergely, Márk Lajos, Vágó Pál, Balitz Ottó, Udvari Géza, Neogrady Antal, Nadler Róbert stb stb.) A nyeményt tárgyak, eredeti festmények és szobrokon kívül: eredeti rajzok, metszetek, bronzok, arany-, ezüst-, márvány-, élefantcsont-, üveg-, ütvös-, keramikai és textil-munkák s a művészi iparnak egyéb alkotásai. Az 500, (együttvéte legalább is 15,000 kor. értékű) nyeményt tárgy közül nemcsak az 5000 koronás főnyemény (egy egész képtár) hanem valamennyi ezt követő nyemény is (még a legkisebbek is) művészi becsület. Minimálisan fizetett pénzértéktőlök nem is szólva, mindnyéki nyeménytárgy alkalmas arra, hogy bármely elöklő házat ékesítsen, művésziessen otthonossá tegyen. Azért a legmelegebben ajánljuk olvasóinknak, ne zárkózzanak el a művészet nesemítő, élvezetes hatásá s

gyözsersmet a szerencse elől, hanem kísérleljk meg a mostani kedvező alkalommal egy mulatkoztatás könnyül és olcsó megszerzését. Egy Uránia-sorsjegynek az ára mindössze egy korona. Kapható a hazugs előtti napig (e hó 31-ig) lapunk kiadó hivatalában.

— **A Budapesti Körtészeti Kiállítás,** mint tudósított értesít, nemcsak a nagyközönség, hanem a legelső szak-
tekinélyek véleménye szerint minden eddigéi fellmulló és veteledik bármely világtállításnál. Ezen siker ország-
lakosok Mauthner Ödön és kir. udvari magkereskedő, akinek kiállítása oly szép és ténseges, hogy e czég tulajdonosa nem győzi fogadni az elismerő nyilatkozatokat, melyek valóságos ovácziózámba mennek. A megnyitás napján József főherczeg személyesen gratulált Mauthner Ödönnek és bemutatta Klótid főherczegnőnek. Kedden Ö felsége is meglátogatta a kiállítást és minden egyes Csopartnál elismerést fejezte ki Mauthnernek. E világtár-
lir czég, mely eddig 22 külföldi kiállításban az első díjakat vitte el, ezúttal versenyen kívül jelt meg, hogy mellette főképp a vidéki cégek is érvényesülhessenek, 800 szept. ma is 3 tiszteletdíjat ajánlott fel a kiállítás ügye érdekében. Mauthner csoportjai 15 főhelyet foglalnak el az idéarsarmokban és az előtte levő területen. Olyan gazdag bábér erőt pálmajegiet és szindus virágokat meg nem látó a budapesti közönség, a minőt Mauthner varázsoló oda. Kiállított többi között viruló 1000 Crimms Rambler rózsát, 3000 nagyvirágú Cinerariát, több mint 4000 bábérfat, melyek a kiállítás után előadásra kerülnek, 800 szeftű 175 valzatban stb. stb. Még a szakemberek is oda nyilatkoztak: „tudtuk, hogy Mauthner nagy, de hogy ilyet is tud nyujtani, az már, igazán pártalan!” A zslri egész zavarban volt, hogy mivel fejezte ki elismerését és megbizta az elnökséget, hogy megasztaló hangu levélben mondjon köszönetet Mauthnernek, amiért a kiállítást oly magas színvonalra emelte.

— **Az Országos Pályázati Közlöny** utján, mely az országban betöltendő összes állásokot közli, állást nyernekek: ipari és kereskedelmi, mező és erdőgazdasági és műszaki tisztviselőik, közzégi joggyűzők és joggyűzőmök, növényviselőik, kereskedelmi alkalmazottak és gyakor-
nokok. Előzetesen ¼ év 4 korona. Mutatványszámok: 30 fillér beiktölése ellenében küld a kiadóhivatal Budapesti Bökk Szállárútelepa 27. Állás keresési beiga-
tásán minden szőrt 2 fillér, vasatagabb bettvel 4 fillér nyíltterben pedig minden szőrt 6 fillér fizetendő, mely hirdetések legkésőbb esztörtökig fogad el a kiadóhivatal.

Szerkesztői üzenetek.

Heggyvidéki. Ugyan, hogy lehet ilyen kérdésel hozzánk fordulni. Ez éppen olyan mint ha azt kérdezné tőlök, hogy lehet-e a vasuti menetdíjből valamit lealkudni. Persze, hogy nem szabad azt megtenni a mit kérdez. Ha mégis megörtené az állások helyen 1-2-ye más a lényegesek. Akkor majd megvizsgáljuk az ügyet. — **Felvidéki Sajtóiroda.** Lapunkat megindítottuk és annak néhány olcsó számát is megküldtük a melyből láthatják, hogy a töl utzókk törekéseit szamontartjuk és arról hírtünk és idejében beszámolunk. Eddig csak két számot kaptunk. — **Z. A. Vrizsók.** Jó tónus jár, csak kérem ügyfeleimel kiserini el dolog és díjmentes tudósítani. — **P. K. Budapest.** Köszönjük. Lehetőleg felvidéki tárggyakat kérünk. Alátalonságokra nincs helyünk. — **S. K.** Elismerő sorait köszönjük. A mit lehet megtesztünk, de mondatom nem csekély áldozatomba kerül.

Felölök szerkesztő: Berecz Gyula. Főmunkatárs: Bánfi János.

Nyári menetrend a magyar kir. államasvatonok.

(Érvényes 1902. evi május 1-től kezdve.)

Budapest—T.-Szt.-Márton		T.-Szt.-Márton—Budapest:	
Gyv. i. reggel 7:30, e. d. este 7:52	i. d. u. 2:44, érk. este 9:10	Gyv. i. d. e. 9:35, érk. d. u. 1:57	i. regg. 7:54, érk. este 9:05
Gyv. i. d. u. 3:30, e. este 10:27	i. regg. 5:45, érk. d. u. 12:35	Gyv. i. d. u. 5:20, érk. reggel 7:10	i. este 5:45, érk. d. e. 9:45
Vv. i. éjjel 11:10, érk. d. e. 11:53	i. d. u. 4:57, érk. regg. 5:20		
T.-Szt.-Márton—Ruttká		Ruttká—T.-Szt.-Márton:	
Gyv. ind. u. 1:52, érk. d. u. 2:00	i. d. u. 2:45, érk. d. u. 2:54	Gyv. i. este 7:57, érk. este 8:06	i. regg. 7:30, érk. reg. 7:44
Gyv. i. este 10:27, érk. este 10:35	i. regg. 5:35, érk. reg. 5:46	V. i. regg. 7:16, érk. reg. 7:29	i. este 8:35, érk. este 8:52
S. v. i. d. e. 11:53, érk. d. u. 12:05	i. d. u. 4:45, érk. d. u. 4:57		
Budapest—Zsolna		Zsolna—Budapest:	
Gyv. i. reggel 7:20, érk. d. u. 1:33	i. éjjel 3:45, érk. reg. 9:40	Gyv. i. d. e. 9:25, érk. este 8:30	i. este 9:25, érk. 6:25
Gyv. i. este 6:15, érk. éjjel 12:13	i. d. u. 3:12, este d. e. 9:45	Gyv. i. éjjel 10:40, érk. reg. 8:26	i. regg. 6:25, érk. d. u. 5:55
Zsolna—Pozsony.		Pozsony—Zsolna.	
Személyvonat ind. este 9:25, érk. éjjel 3:38.	Személyvonat ind. reggel 6:25, érk. d. u. 1:23.	Gyorsvonat ind. d. u. 3:12, érk. este 7:20.	Személyvonat ind. d. u. 3:38, érk. este 11:30.
Pozsony—Zsolna.		Zsolna—Pozsony.	
Személyvonat ind. reggel 6:00, érk. d. u. 12:50.	Gyorsvonat ind. reggel 9:19, érk. d. u. 1:33.	Személyvonat ind. d. u. 1:24, érk. este 8:35.	
A. c. sz. kab. Kassa-Oderbergi vasut nyári menetrendje		Kassa—Ruttká:	
Gyv. i. d. u. 4:20, érk. éjjel 11:20	i. d. u. 4:27, érk. éjjel 11:15	S. v. i. d. u. 12:54, érk. este 8:08	i. este 10:45, érk. reg. 7:15
Gyv. i. reg. 8:00, érk. d. u. 2:10	i. d. u. 2:34, érk. este 8:35	Szv. i. reg. 5:15, e. d. ében 12:07	i. d. e. 9:15, érk. d. u. 3:40
Szv. i. este 8:50, érk. reg. 5:12	i. regg. 4:40, érk. d. e. 11:50		
Kralován—Árvaváralja:		Árvaváralja—Kralován:	
S. v. i. d. e. 11:40, érk. d. u. 1:10	i. d. e. 9:14, érk. d. e. 10:50	S. v. i. este 1:15, érk. este 6:52	i. este 5:25, érk. este 7:10
Szv. i. d. e. 9:56, érk. d. e. 11:38	i. d. u. 3:10, érk. d. u. 4:40		
Ruttká—Zsolna:		Zsolna—Ruttká:	
Szv. i. reg. 8:01, érk. reg. 8:35	i. regg. 6:40, érk. reg. 6:45	Szv. i. d. e. 12:27, érk. d. u. 12:50	i. d. u. 3:40, érk. d. u. 4:07
Gyv. i. d. u. 2:22, érk. d. u. 2:44	i. d. u. 1:39, érk. d. u. 2:04	S. v. i. este 8:28, érk. este 8:56	i. este 9:30, érk. este 9:58
Szv. i. éjjel 11:34, e. éjjel 12:00	i. regg. 3:36, érk. reg. 4:24		

